

ІЗ «КАЛИНОВИХ ОСТРОВІВ» НА РОДИННИЙ БЕРЕЖОК

Віктор Пасак (на фото) – по-
тять в українській журналістиці відома і творчо багатогранна. Це
якраз він на зорі нашої незалежності зі студії «1 грудня» на
Українському телебаченні засівав паростки національного духу і
порозуміння. До речі, тодішній голова Верховної Ради, а згодом
Президент України Леонід Кравчук щиро дякував Віктору Володимир-
овичу за доступ до Всеукраїнської трибуни, із якої через діалоги зі
своїми опонентами зумів здолати чимало ідеологічних перепон і
здобути підтримку українського народу на президентських виборах.

Нещодавно Заслужений журналіст України, голова ради генераль-
них директорів обласних державних телерадіокомпаній із Всеук-
раїнського фестивалю телевізійних і радіопрограм «Калинові остро-
ви», який проходив у Рівному, завітав на Млинівщину, де в Мальо-
ваній мешкає його сестра Тетяна Володимирівна, а у Добрятині та
райцентрі – племінниці Валентина та Галина. До речі, Галина – не
хто інший, як головний редактор Комунальної організації «Редакція
районного радіомовлення» Млинівської районної ради Галина Мефоді-
ївна Руденко.

Перебуваючи на теренах району, Віктор Володимирович гостював
у редакції газети «Гомін». Він, зокрема, зазначив, що вперше на
теренах району побував на початку шістдесятих років минулого
століття. Згодом неодноразово приїжджав на Рівненщину і в наш
район, зокрема, коли працював на радіостанції «Колос».

Під час розмови у редакції часопису Віктор Пасак перегорнув
чимало сторінок власного життєпису: школярем із головою занури-
вся у цікавий світ журналістики, із відзнакою закінчив факультет жур-
налістики Київського держуніверситету ім. Т.Шевченка, трудовий і
творчий гарт одержав у студентських будівельних загонах на циліні.
До речі, цього року вийшла книга про історію цилінівських будівельних
студзагонів, а 30 жовтня відбулася зустріч активістів комсомолу у
Москві, куди запросили і майстра слова з України.

Ще один цікавий факт із біографії Віктора Пасака. Його батько –
Володимир Федорович Пасак – був призваний на війну у 1941 році.
Потрапив у полон, із концтабору у Дарниці втік. Коли Радянська
Армія визволила Київщину, Володимир Пасак знову став у стрій
фронтовиків, чесно виконував свій солдатський обов'язок. 7 червня
1944 року кулеметник 54-го укріпрайону 40-ї Армії Володимир Пасак
загинув, похований у селі Романесчій за 10 кілометрів від міста
Яси у Румунії. На прохання Віктора Пасака колеги із Чернівецької
обласної держтелерадіокомпанії побували у місцях, де зустрів
смертну годину і похований його батько, побачене зафільмували і
передали диск Віктору Володимировичу. Цей диск – одна з найдо-
рожчих реліквій про батька...